

disse Udtalelser om Stemningen i Folket, hvorvidt de ere rigtige eller ikke, det behøver jeg ikke at komme ind paa, det ligger udenfor min Opgave. Hvad jeg derimod bestemmt maa hævde, er, at hvad der saaledes er sagt, er beklagende Udtalelser om, hvad man har set, og Udtalelser om, at man ikke er enig deri. Udførlige Medlemmer have udtrykt dette saa stærkt som muligt, og fra det ærede Medlem (Navn), som sidst talte, kom der en lignende Udtalelse om, hvorledes han var en Modstander af det republikanske System og beklagede, at en saadan Stemning kunde komme op under det nuværende System. Alle disse Uttringer, som saaledes saldt, indeholde altsaa saaledes i Virkeligheden kun Protester mod den uheldige Maade, hvorpaa det ærede Medlem fra Kjersteminde havde draget Kongemagten ind i Sagen, ikke Andet. Men hvorledes opfatte og benytte den høitærede Conjeilspræsident disse Uttringer? Han benyttede dem, forekommer det mig, til at reise en Anklage mod dette Things Medlemmer for Republikanisme. Den høitærede Minister sagde ikke, at det glædede ham, at der her var kommet Uttringer frem af en saadan Art, som beklagede republikanske Stemningers Tilstedeværelse, men den høitærede Minister sagde, at naar det nu er saaledes, „at flere ærede Medlemmer under forskjellige Former have troet det nyttigt — Grunden dertil er ikke vanskelig at forstaa, men jeg skal ialtsald ikke udtale min Forstaaelse deraf — at frembrage, at der var en Strømning tilstede i Befolkningen, der bevægede sig i den Retning, som man med et mere moderat Udtryk har betegnet som en republikansk Understrømning“ — jeg kjender ikke det moderate Udtryk, jeg tror, saavidt jeg veed, at det er en Opfindelse af det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgfreds (Dinesen) i Anledning af et Dyrskue.

Anden Viceformand (Høgshøj): Jeg tror ikke, det er rigtigt at tillægge et æret Medlem Udtryk, som han ikke vedtjender sig i denne Sal.

Ordføreren (Holstein): Jeg troede netop, at det ærede Medlem var meget stolt af dette Udtryk. — Den høitærede Minister siger videre: „Men man er jo imidlertid ingenlunde fra alle Sider nøjedes med et saa moderat Udtryk, og saa kan det naturligvis ikke overraske“, siger Ministeren, „at denne Understrøm gav sig frit Løb gennem Befolkningens Repræsentanter i denne Sal“. Jeg har ikke hørt nogen af Befolkningens Repræsentanter i denne Sal give den republikanske Understrøm frit Løb igennem sine Udtalelser som Noget, man ønskede. Jeg har hørt, at man har sagt: Det og det have vi set, vi beklage, at det forholder sig saaledes, men jeg har ikke hørt Nogen sige, at det er Noget, de ønske. Hvorledes kan

da den ansvarlige Minister træde op og sige, at det er Tilfældet, og oveniud glæde sig derved? Hvorfor glæder den høitærede Minister sig derved? Var det nogen Glæde for ham, hvis der var en republikansk Majoritet her i Thinget? Ja, den høitærede Minister har selv sagt, at Grunden til hans Glæde var ikke vanskelig at forstaa, men at han ikke skulde indlade sig derpaa, og det skal jeg heller ikke. Jeg tilstaa, at det er forunderligt, at den høitærede Minister vil rette en Anklage mod Thinget; men det er fuldstændig ubesjætet oveniud at glæde sig over, at noget Saadant finder Sted. Jeg vil paa mine ærede Kollegers Begne nedlægge Indsigelse imod den Maade, hvorpaa den ærede Minister har troet at kunne benytte Udtalelser, der gif i en anden Retning, idet jeg især ikke skal tilbageholde den Udtalelse, at jeg er overbevist om, at den ærede Minister har hørt feil; men jeg beklager dog de Uttringer, der ere faldne, og jeg indser ikke, at der er nogen Berettigelse for den høitærede Minister til, naar han ikke er fuldkommen sikker paa at have hørt rigtig, at reise Bestyldninger mod Medlemmer her i Thinget; det maa man være meget mere varsom med. Dernæst gif den høitærede Minister et Skridt videre; han sagde, at det ligeledes havde glædet ham, ja, at han endog satte særdeles megen Pris paa, at det „uforbeholdent var blevet udtalt fra saamange Medlemmer af Hertallet her i Salen — hvilket dog staa i Modsetning til eller dog ikke i fuld Overensstemmelse med, hvad den ærede Ordfører har udtalt paa Hertallets Begne — at det, som Striden dreier sig om, er Folkethingsparlamentarismen“. Dette er nu meget mere udførligt, og jeg forstaa denne Glæde. Folkethingsparlamentarismen var jo i gamle Dage det, som skulde bruges til at gjøre mange Mennesker bange for Folkethinget. Nu tror jeg, det er saa klart som Noget, at det i denne Sag ikke dreier sig om Folkethingsparlamentarismen, og jeg havde en Følelse af, og jeg tror, at alle Ministeriets Venner ogsaa havde en Følelse af, at det vilde være langt lettere, naar det blot igjen kom til at dreie sig om Folkethingsparlamentarismen. Jeg forstaa derfor, at naar Ministeriet blot kunde finde Noget, der kunde give Sagen den Bending, vilde det glæde sig. Jeg vil imidlertid sige, at det i denne Sag ikke dreier sig om Folkethingsparlamentarismen. Jeg har ikke udtalt det Mindste om min Opfattelse af Folkethingsparlamentarismen, navnlig ikke saaledes, som jeg ser, at ærede Blade her i Landet have søgt at omforme en Uttring, jeg har brugt, saaledes, at jeg skulde have sagt, at Folkethingsparlamentarismen var afleveret til kommiss Behandling. Jeg tillader mig at lade denne Bemærkning indflyde, thi naar en Usandhed faar Lov til at gaa nogen Tid upaataalt gennem Pressen, tro alle Mennesker, at det er Sandhed. (Dinesen: Hør!) Ja, det veed det ærede